

Arrest

nr. 45 510 van 28 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 1 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 27 april 2009 het Rijk binnen en diende op 29 april 2009 een asielaanvraag in. Op 26 februari 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Kirgizisch staatsburger van Oezbeekse afkomst, bent in 1983 geboren in Dzjalalabad. Sinds augustus 2006 woonde u echter in Bisjkek. Uw ex-schoonbroer, X (o.v. X), die goed bevriend was met de leider van de partij van de Groenen in uw land, hielp u in 2006 vanuit België, waar hij sinds eind 2001 verblijft, aan werk. Zo begon u in augustus 2006 als secretaresse voor de partij van de Groenen te

werken. U bent zelf echter nooit tot de Groene partij, noch tot enige andere politieke partij toegetreden. U werkte er alleen maar en wilde geen lid worden van de partij. Uw problemen begonnen op 13 december 2008. U zat op uw werk toen tien à twaalf medewerkers van de Staatsveiligheid het kantoor van de partij binnenvielen. Ze wilden lijsten van activisten en andere documenten verkrijgen. Even later zagen de medewerkers van de Staatsveiligheid karikaturen hangen aan de muur. Er was een karikatuur van de president bij alsook posters waarop de situatie in het land werd afgebeeld. Deze posters werden in beslag genomen en aan het openbaar ministerie overhandigd. Tegen uw baas werd een strafzaak aangespannen wegens laster en eerroof. U werd op 25 december 2008 opgeroepen door het parket. U werd ondervraagd over uw werk en uw functie bij de partij van de Groenen. U moest uw adres en curriculum vitae achterlaten. U vernam dat u getuige was in de strafzaak die tegen uw baas werd gestart. Op 10 januari 2009 moest immers een rechtszitting plaatsvinden tegen uw baas waarbij u en uw collega's als getuigen werden opgeroepen. U meldde zich die dag bij de Staatsveiligheid en werd in een bureau ondervraagd door rechercheur Rachmanov. U kreeg er te horen dat u niet als getuige maar als beschuldigde zou worden aanzien als u niet met hen zou samenwerken en niet zou vertellen wie de tekenaar was van de karikatuur. U moest een document tekenen over samenwerking met de Staatsveiligheidsdienst. U werd verzocht een keer per week langs te komen om verslag uit te brengen over wie jullie bezocht. Niemand anders mocht hiervan op de hoogte zijn. U moest een uitreisverbod tekenen en mocht hierop vertrekken. Uw baas moest een boete betalen. Hij zei dat de autoriteiten u gewoon angst wilden inboezemen. U ging hierop terug werken. Begin maart 2009 gaven mensen die in stadskledij gekleed waren u een oproepingsbrief die afkomstig was van de Staatsveiligheidsdienst. U moest er zich op 14 maart 2009 melden, wat u ook deed. U werd er ontvangen door dezelfde rechercheur die u op 10 januari 2009 ondervraagd had. Toen u binnen kwam, sloeg hij u meteen en vroeg u of u dacht dat het om spelletjes ging. Hij vervolgde dat hij u een half uur lang samen met misdadigers zou laten opsluiten om u eens de realiteit te tonen. U werd naar een cel in een kelder gebracht waar gedetineerden zaten. Tegen de gedetineerden werd gezegd dat u een prostituee was. De gedetineerden begonnen u te betasten. U probeerde hen uit te leggen dat u niets misdaan had, waarop u door hen werd uitgelachen. De gevangenen sloegen u en probeerden u te verkrachten. U begon hard te roepen en werd naar de rechercheur gebracht, die u vroeg of u nu bereid was om samen te werken. U zei dat u akkoord ging om daar weg te kunnen geraken. U zei tegen de rechercheur dat u wilde stoppen met uw werk. De rechercheur zei dat dat niet zomaar kon aangezien u vrijwillig uw akkoord tot samenwerking had gegeven. U liep naar huis. Hierop ging u samen met uw neef naar Dzialalabad. U ging vervolgens naar het ziekenhuis in Dzialalabad waar u gedurende een week werd opgenomen. U werd op 20 of 21 maart uit het ziekenhuis ontslagen en kreeg een attest mee waarin stond dat u gedurende anderhalve maand in ziekteverlof was. Uw baas zei tegen u dat hij vroeger wel in staat was geweest om u te beschermen, maar dat dat niet langer het geval was omdat hijzelf door de overheid gevisieerd werd en een rechtszaak tegen hem liep. Uw baas belde uw ex-schoonbroer die in België verblijft op en vroeg hem om u te helpen. Uw baas vond voor u een smokkelaar die een vals paspoort voor u regelde waarmee u op 22 april 2009 uw land verliet. U reisde vanuit Bisjkek met het vliegtuig naar Moskou en verbleef er drie dagen bij een nichtje. Op 25 april 2009 reisde u vanuit Moskou met de trein naar Vilnius, waar u de volgende dag aankwam. U werd in Vilnius opgewacht door uw ex-schoonbroer, ERGACHOV Aybek (o.v. 5.177.460). Uw ex-schoonbroer bracht u met de auto van Vilnius naar uw zus, SABIROVA Nigara (o.v. 5.177.460), in Gent, waar u op 27 april 2009 aankwam. Op 29 april 2009 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Eenmaal in België vernam u van uw familie die in Kirgizië is achtergebleven dat er oproepingen van de rechtbank voor u waren toegekomen op uw adres in Bisjkek. Uw neef met wie u in Bisjkek samenwoonde, overhandigde ze aan uw ouders in Dzialalabad die u deze oproepingsbrieven naar het adres van uw zus in België opstuurden.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u in uw land op ernstige wijze werd vervolgd door uw autoriteiten die u, als werkneemster bij de partij van de Groenen, wilden inschakelen om op die manier aan informatie te geraken over deze partij die in uw land tot de oppositie behoort.

Er moet echter worden opgemerkt dat u de door u aangehaalde ernstige vervolgingsdaden waarvan u in uw land het slachtoffer zou zijn geweest niet aannemelijk heeft weten te maken. Zo blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd dat leiders van politieke oppositiepartijen, onder wie de leider van de Partij van de Groenen, evenals hun familieleden inderdaad door de autoriteiten van uw land onder druk (kunnen) worden gezet, en dat dit ook het geval kan zijn voor low profile leden van politieke partijen wanneer deze laatsten echt betrokken raken bij incidenten in verkiezingstijd of bij incidenten tijdens

demonstraties. Uit uw verklaringen blijkt echter dat uzelf nooit lid bent geworden van de Partij van de Groenen waarvoor u als secretaresse zou hebben gewerkt en dat u evenmin aan betogingen heeft deelgenomen (CGVS, p. 10, 11 en 18). Het is bovendien opvallend dat dezelfde bron vermeldt dat de Partij van de Groenen niet het soort partij is dat mensen in dienst kan nemen die geen lid zijn van de partij, wat volgens uw verklaringen nochtans uw geval zou zijn geweest. Hierdoor kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u, die administratieve diensten verleende voor de partij maar geen partijlid wilde worden en niet aan betogingen wilde deelnemen, dermate gevisieerd zijn geweest door uw autoriteiten.

U verklaarde verder dat u werd opgeroepen door de rechtbank en dat u zich op 10 januari 2009 als getuige moest melden in de rechtszaak die tegen uw baas werd aangespannen in verband met de karikaturen. U vervolgde dat u naar de rechtszaak ging, maar dat deze werd verdaagd en later plaatsvond, maar u zich niet kunt herinneren wanneer (CGVS, p. 13 en 14). U verklaarde in ditzelfde verband voorts dat u zich op die bewuste 10 januari 2009 niet bij de rechtbank aanbood, maar wel bij de nationale veiligheidsdienst, zoals in de oproepingsbrief die u had gekregen stond vermeld (die u niet bewaard hebt) (CGVS, p. 14 en 15). U vervolgde dat op die dag normaal gezien de eerste rechtszitting moest plaatsvinden tegen Erkin Bulekbayev, maar voegde hieraan toe dat deze rechtszitting niet doorging maar werd verdaagd en u op die dag bij de nationale veiligheidsdienst werd ondervraagd (CGVS, p. 8, 13 en 15). Uit bovengenoemde informatie blijkt nochtans dat de eerste hoorzitting in de rechtszaak die naar aanleiding van de karikaturen tegen Erkin Bulekbayev werd aangespannen wel degelijk op 10 januari 2009 plaatsvond in de Pervomayskiy rechtbank van de stad Bisjkek. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat aangekondigd werd dat een tweede zitting in deze zaak op 16 januari zou plaatsvinden en dat dezelfde rechtbank deze zaak tegen Erkin Bulekbayev ook op 11 februari 2009 behandelde. Het is dan ook hoogst merkwaardig dat u zei dat de eerste zitting op 10 januari 2009 werd verdaagd en dat u niet op de hoogte bleek te zijn van de latere rechtszitting(en) (CGVS, p. 14). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw betrokkenheid bij deze zaak en de problemen die u hierdoor zou hebben gekend verder aangetast.

Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u naar aanleiding van uw problemen in uw land geen organisatie opzocht die opkomt voor de bescherming van de mensenrechten. Nu zei u weliswaar dat zulke organisaties in uw land niet bestaan (CGVS, p. 17). Uit uw verdere verklaringen blijkt echter dat u eveneens naliet te informeren naar het bestaan van dergelijke organisaties in uw land (CGVS, p. 16 en 17). Zoals hieronder uiteengezet, blijkt uit de door u voorgelegde documenten daarenboven dat er in uw land wel degelijk een aantal organisaties bestaan die opkomen voor de mensenrechten. Het is niet aannemelijk dat u, die verklaarde voor een oppositiepartij te hebben gewerkt die geregeld onder druk werd gezet door uw autoriteiten en die vervolgde dat u op de hoogte was van alle documenten van uw partij en van de voorbereidingen voor protestacties (CGVS, p. 18), niet op de hoogte zou zijn van het bestaan van deze mensenrechtenorganisaties.

Volledigheidshalve zij nog opgemerkt dat het opvallend is dat u aangaande uw reisroute met de wagen vanuit Vilnius (in Litouwen) naar Gent zo weinig concrete gegevens kon verschaffen. Zo wist u niet welke landen u hierbij onderweg passeerde. U sliep immers in de auto. Gezien de afstand tussen Vilnius en Gent en het aantal landen dat u hierbij noodzakelijkerwijze doorgereden bent, komt uw uitleg in deze echter niet geloofwaardig over. U verklaarde voorts met een Schengenvisum te hebben gereisd, maar was niet zeker door welk land u dit visum werd uitgereikt, al denkt u dat het om een Pools visum ging. Het ging hierbij misschien om een toeristisch visum ofwel om een visum om een auto aan te kopen (CGVS, p. 6 en 7). Door uw vage verklaringen over het soort visum dat u zou hebben gekregen alsook door welk land dit zou zijn uitgereikt, ontstaat de indruk dat u de Belgische asielinstanties bewust informatie over uw reisroute en de door u hiervoor gebruikte reisdocumenten probeert achter te houden.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Er kan ten aanzien van u dan ook geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie worden vastgesteld, noch enige zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw Kirgizisch paspoort bevat identiteitsgegevens die door mij niet in vraag worden gesteld. Uw doorlaatbewijs dat u van de partij van de Groenen zou hebben gekregen vermeldt naast uw foto, naam en handtekening een nummer, het opschrift "Partij van de Groenen van Kirgizië" en een stempel waar "doorlaatbewijs" op staat. Uw arbeidscontract toont aan dat u voor de partij van de Groenen als secretaresse zou hebben gewerkt. Er moet aangaande dit document worden opgemerkt dat het opvallend is dat uit de op de laatste bladzijde van dit arbeidscontract aangebrachte

stempel evenals uit de bijgaande handtekening uitgaande van uw baas blijkt dat het hier om een gescande kleurenkopie gaat, terwijl uw handtekening op dit document duidelijk met balpen werd aangebracht. Deze documenten vormen bovendien geen bewijs van de problemen die u in uw land in het kader van uw werk zou hebben gekend. Het visitekaartje van Bulekbajev Erkin vermeldt zijn functie en adresgegevens. De door u voorgelegde statuten van de politieke partij van de Groenen van Kirgizië bevatten de in deze partij geldende regels. U verklaarde echter niet tot deze partij te zijn toegetreden en niet tot deze partij te hebben willen toetreden. De diverse oproepen dd 21 augustus 2009 tot het verzamelen van handtekeningen om mensenrechtenactivisten onder wie Erkin Bulekbajev vrij te laten gaan niet over u. Het is trouwens opvallend dat men onder de ondertekenaars van deze oproepen (zie documenten 13, 14, 15 en 19 in groene map) verschillende mensenrechtenorganisaties terugvindt, terwijl u tijdens uw gehoor uitdrukkelijk verklaarde dat dit soort organisaties in uw land niet bestaan (CGVS, p. 17, zie ook supra).

Het persbericht van de partij van de Groenen vermeldt dat een rechtszaak begint tegen de voorzitter van deze partij wegens laster en eerroof ten aanzien van de president van Kirgizië. Deze informatie wordt door mij niet betwist. Hetzelfde geldt voor de andere door u voorgelegde informatie over de problemen die Bulekbajev in uw land kent (persbericht "SOS Bulekbajev is in gevaar", aankondigingen en persberichten van de partij van de Groenen, oproep van vice-voorzitster van de partij van de Groenen, cartoons, foto's waarop onder anderen Bulekbajev te zien is, aangepaste Sovjetpropaganda, mededeling van de partij van de Groenen waarin melding wordt gemaakt van de wetsartikels van het Strafwetboek van de Kirgizische Republiek op basis waarvan Erkin Bulekbajev beschuldigd wordt). Dat de voorzitter van de partij van de Groenen in uw land problemen kent, wordt in deze beslissing geenszins betwist. Wat wel wordt betwist is dat u, die verklaarde als secretaresse voor deze partij te hebben gewerkt, problemen zou hebben gekend die u ertoe zouden hebben genoodzaakt uw land te verlaten. De duplicaten van een urineanalyse dd 20/08/2009 enerzijds en van een bloedanalyse dd 20/08/2009 anderzijds vermelden slechts een aantal medische waarden. Het door u voorgelegde medische attest (document 8 in groene map) is niet gedateerd en nauwelijks leesbaar. In tegenstelling tot wat u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde, kan uit het attest over uw tijdelijke arbeidsongeschiktheid niet worden afgeleid of u in de in dit document aangeduide periode in het ziekenhuis lag dan wel voor deze periode arbeidsongeschikt werd verklaard (CGVS, p. 8 en 9). Het is bovendien hoogst merkwaardig dat in dit attest onder diagnose "poging tot verkrachting" staat. De door u voorgelegde oproepingsbrieven tenslotte vermelden nergens aangaande welke zaak u werd opgeroepen.

Volledigheidshalve zij opgemerkt dat ik ten aanzien van uw zus, SABIROVA Nigara (o.v. 5.177.460), en ex-schoonbroer, ERGACHOV Aybek (o.v. 5.177.460), een beslissing nam tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste en enige middel op de "Schending van het artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; Schending van artikel 15, sub c, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e, van deze richtlijn(;) Schending van de artikelen 48/2 en 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van de artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering; van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting. Schending van de artikelen 2 en 3 van het Europese Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4.11.1950, goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 Manifeste beoordelingsfout".

2.1.1. Wat de schending van de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting betreft, wijst de Raad er op dat een middel of een onderdeel van een middel slechts ontvankelijk is in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook concreet wordt uiteengezet op welke wijze de rechtsbeginselen werden geschonden. Dat is in casu niet het geval. Verzoekster doet geen poging om concreet aan te tonen hoe de aangehaalde beginselen werden geschonden. Derhalve is dit onderdeel van het middel niet dienstig aangevoerd en aldus onontvankelijk.

2.1.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de *“Schending van de artikelen 48/2 en 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”*.

3.1. Wat betreft de *“Schending van het artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951”*.

3.2. Verzoekster legt haar originele Kirgizische paspoort voor aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Ze laat na het paspoort mee te brengen naar de terechtzitting. Verzoekster legt geen geloofwaardig objectief gegeven neer over de kern van haar asielaanvraag, met name over haar tewerkstelling als secretaresse van de leider van de Kirgizische oppositiepartij, de Partij van de Groenen, die aan de basis ligt van haar vervolging door de Kirgizische overheid. Verzoeksters verklaringen zijn onvoldoende om haar beweringen aannemelijk te maken als secretaresse voor de partijleider Erkin Bulekbayev te hebben gewerkt. Ze verklaarde immers uitdrukkelijk nooit partijlid te zijn geweest, noch deel te hebben genomen aan protestacties tegen de Kirgizische overheid (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11 en 18) terwijl uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat een dergelijke politieke partij op mensen steunt die haar idealen ondersteunen en aldus ook deelnemen aan de protestacties. Verzoeksters toelichtingen dat zij via vriendendiensten werd aangesteld is moeilijk te verenigen met de vele basismilitanten/vrijwilligers waarop deze partij steunt en wordt daarbij niet door verzoekster aangetoond. Verzoeksters toevoeging dat *“hij heeft Zarina gewaarschuwd dat het gevaarlijk is om lid van de partij te zijn”* komt ondoordacht voor en kan de objectieve informatie uit het administratieve dossier niet weerleggen. De arbeidsovereenkomst die door verzoekster werd voorgelegd is bovendien behept met vormelijke gebreken. Ter terechtzitting legt de vertegenwoordiger van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het aan hen voorgelegde originele document voor. Hieruit blijkt duidelijk dat eerst een kleurenkopie genomen werd van een gestempelde brief en daarop de handtekening van de werkgever werd gezet. Een tweede kleurenkopie werd gemaakt waarop verder werd ingevuld. Bovendien is verzoeksters handtekening met balpen op het dubbel gescande document aangebracht. Verzoekster betwist ter terechtzitting deze vaststellingen niet en verwijst naar het verzoekschrift waarin wordt gesteld *“de overeenkomst was in drie exemplaren opgemaakt. Zarina heeft exemplaar gekregen en toen had ze het niet ondertekend. Ze heeft haar exemplaar later ondertekend”*. Dit kan bezwaarlijk overtuigen nu verzoekster niet aantoont dat in Kirgizië de arbeidscontracten slechts op één exemplaar worden opgesteld en niet in tweevoud, noch dat

haar werkgever zich er niet van vergewiste dat ze een origineel exemplaar van haar arbeidscontract bezat. Daarenboven is het hoe dan ook onlogisch om één exemplaar later te ondertekenen, nu het makkelijker is om van het exemplaar dat door beiden ondertekend werd, een kleurenkopie te maken. Er kan dan ook geen bewijswaarde gehecht worden aan het arbeidscontract dat manifest gefabriceerd werd.

3.3. Het doorlaatbewijs dat verzoekster op het CGVS-verhoor neerlegt kan - voor zover dit stuk enig nut heeft - de geloofwaardigheid van verzoeksters tewerkstelling niet herstellen. Hoe dan ook het stuk is niet voorzien van een (eensluidend verklaarde) vertaling conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Tot slot stelt de Raad dat het voorgelegde visitekaartje van Erkin Bulekbajev geenszins aantoont dat verzoekster voor hem werkte. Verzoekster toont dan ook niet aan dat de voorgehouden problemen die uit deze tewerkstelling zijn afgeleid, enige objectieve grond hebben.

3.4. Ten overvloede kan worden gesteld dat verzoekster evenmin haar problemen aannemelijk maakt met de Kirgizische overheid omwille van de Partij van de Groenen. De drie oproepingsbrieven die door verzoekster werden voorgelegd worden niet ondersteund door overtuigende, geloofwaardige verklaringen. Bovendien zijn verzoeksters verklaringen aangaande de terechtzittingen strijdig met de objectieve informatie uit het administratieve dossier die verzoekster niet weerlegt. Verzoekster beweerde immers dat de eerste zitting van 10 januari 2009 verdaagd werd en ze had bovendien geen weet van andere zittingen (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Uit de objectieve informatie blijkt echter dat de eerste zitting wel plaatsvond op de voorziene datum 10 januari 2009 en daarenboven volgende zittingen op 16 januari en 11 februari 2009 werden aangekondigd. De Raad ziet voorts niet in hoe verzoeksters opmerking dat de oproepingsbrieven "*vermelden niet altijd aangaande welke zaak*" wordt opgeroepen de motivering van de bestreden beslissing kan weerleggen. Verzoekster is onbekend met de moeilijkheden van de partij, wat haar betrokkenheid hierbij verder ondermijnt.

3.5. Verzoeksters vrees voor vervolging wordt verder ondergraven door de vaststelling uit het administratieve dossier dat verzoekster geen enkele poging heeft ondernomen om een advocaat dan wel een mensenrechtenorganisatie in Kirgizië te contacteren. Verzoeksters beweringen "*we hebben ons naar deze organisaties gericht met onze problemen, maar ze zijn onderdrukt door de macht van de president*" en "*Tijdens interview heb ik niet gezegd dat ik niet wist over het bestaan van dergelijke organisaties*" worden niet gestaafd door objectieve informatie en bovendien stroken ze niet met haar eerdere verklaringen nu verzoekster tijdens het verhoor zei "*Die [mensenrechtenorganisaties] heb je bij ons niet. Heb je geïnformeerd naar het bestaan van mensenrechtenorganisaties in uw land? Zelf niet geprobeerd. Ik weet niet wat daar aan de hand is*" (zie gehoorverslag CGVS, p. 17-18). Verzoekster wist evenmin of er in Kirgizië een ombudsman voor mensenrechten bestaat. Aldus kan evenmin uit haar verklaringen blijken dat ze tewerkgesteld was bij de Partij van de Groenen en kan slechts een verregaande desinteresse blijken voor de mensenrechtensituatie in Kirgizië.

3.6. Aangaande de medische attesten, merkte de Commissaris-generaal op dat er op het attest van arbeidongeschiktheid als diagnose staat "*poging tot verkrachting*". Verzoekster stelt echter "*Waarom ze zo hebben geschreven weten we niet. Schuld van de dokter?*" Ongeacht de opmerkelijkheid van een dergelijke "medische" diagnose, stelt de Raad vast dat dit attest, net als de andere medische attesten, verzoeksters persoonlijke asielrelaas niet ondersteunen.

3.7. De overige neergelegde documenten, met name de statuten van de Partij van de Groenen, de stukken aangaande de problemen van Bulekbajev, de oproep tot het verzamelen van handtekeningen en de foto's en prenten, tonen evenmin een gegronde persoonlijke vrees voor vervolging aan in hoofde van verzoekster. Dat de partijvoorzitter en andere opposanten problemen kennen met de Kirgizische autoriteiten wordt overigens noch door de Commissaris-generaal, noch door de Raad ontkend.

3.8. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoekster haar reisweg niet adstrueert terwijl zij, aangezien zij met het vliegtuig naar Rusland reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoekster op vrijwillige wijze iedere controle van haar reisweg onmogelijk te meer nu ze een eigen paspoort bezit. Verzoeksters verklaringen inzake haar reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoekster stelt met een vals paspoort met Schengenvisum per vliegtuig en trein naar Litouwen te zijn gereisd. Ze kan de identiteitsgegevens

van het valse paspoort reconstrueren, maar weet niet welk doel het ingesloten visum had, noch voor welk land het bestemd was (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Verzoekster gaat voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover zij verklaart deze te hebben te kunnen omzeilen dient zij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Verzoeksters onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden reiswijze zodat zij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben naar Europa. Het verdere verloop van verzoeksters reis kan evenmin overtuigen. Ze verklaarde samen met haar ex-schoonbroer met de auto vanuit Vilnius naar Gent te zijn gereisd, maar ze kan geen enkel land op hun weg naar België opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Verzoekster verklaart haar totale onwetendheid door het feit dat ze na het zien van haar schoonbroer "*ontspannen in slaap gevallen*" was. Deze verklaring kan allerm minst overtuigen nu het een zeer lange autorit betreft en verzoekster deze verklaring reeds tijdens het verhoor gaf. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verder verzoeksters algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster beroept zich op artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet (artikel 15, sub c, van de Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004). De CGVS kon geen rekening houden met de actuele situatie die zich heeft voorgedaan na de bestreden beslissing en na de ter terechtzitting. Recente onlusten en de gerichte aanvallen tegen de Oezbeekse inwoners in Kirgizië, waarbij honderdduizenden Oezbeekse Kirgizen op de vlucht sloegen en vele doden vielen dient nader onderzocht te worden nu verzoekster van Oezbeekse herkomst is en tot kort voor haar vertrek uit Kirgizië in Jalalabad woonde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt niet over een onderzoeksbevoegdheid zodat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd bij toepassing van artikel 39/76, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 26 februari 2010 van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen inzake SABIROVA Zarina wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK